

॥ HARIOM ॥

Bhava

The State of Being

Written by :
PUJYA SHREE MOTA

Translated by :
LATE SHREE PRATAPRAY UPADHYAY

© PARIJA HARI SHAREDALAL

Publisher : Parija Hari Sharedalal

Edition : Fourth

Copies : 1000

Cost Price : Rs. 5/-

Available at : ALKA PUBLICITY

Mr. Jogesh Patel,
Gurukripa Guest House,
Town Hall, Ellisbridge,
Ahmedabad.
Phone : 079-26577190

HARI OM ASHRAM
Post Rander, Jahangirpura,
Surat.

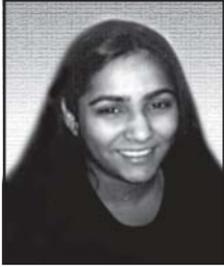
HARI OM ASHRAM
River Shedhi, Bilodra,
Nadiad.

Printed by : Durga Printery,
Ahmedabad.
Phone : 079-25502623

PUBLISHER'S NOTE

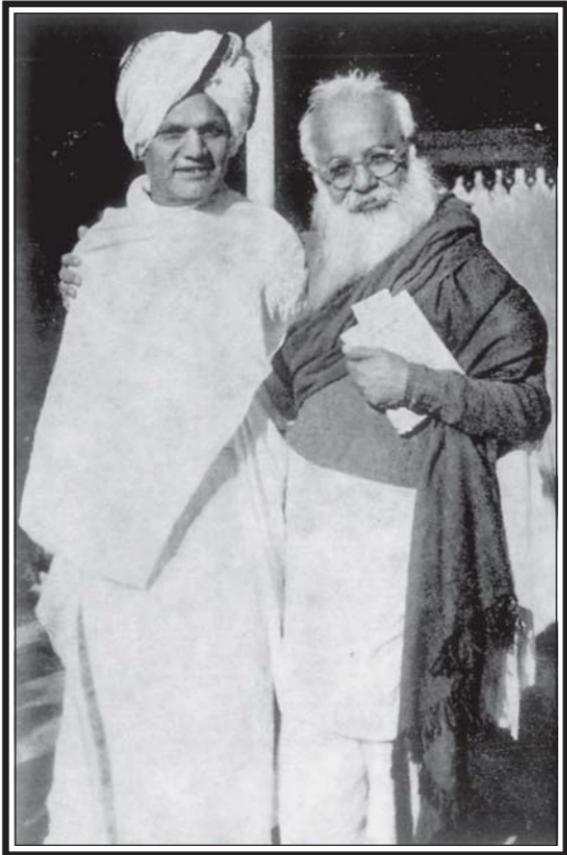
It is our pleasure to publish the fourth edition of English version of 'BHAVA' written in Gujarati by Pujya Shree Mota and translated by late Shree Pratapbhai Upadhyay, our grand father, who was his staunch follower.

No major changes has been made in the previous edition except correcting print mistakes. We hope that this effort will fulfil the desire of the followers of Pujya Shree Mota, who reside in other parts of India and abroad.

Suggestions from the readers are always welcome.

– Parija Hari Shreedalal

Pujya Shri Mota and Shri Gurdial Mallik

PROLOGUE

To locate a precise English equivalent of the word 'Bhāva' is rather impossible because its ultimate reference has a mystic tinge. Even the meaning that comes to us from its Sanskrit lineage is also inadequate to cover the various stands of the universal consciousness which the word 'Bhāva' would naturally encompass and that too with a shade of love coalesced. The closest I can think of is state of Being, Divine Ecstasy or Divine Consciousness.

Then again there are different categories of 'Bhāva' or 'Divine Bliss' 'State of Being' in as much as, there are several states or levels (layers) of 'Bhāva' and though each is a spark of the self same Bliss, the particular strata is unique in its inner composition and thus different from the other, sharing the same lineage though. Acquiring the stage of witnesshood (दृष्टि), is a noteworthy stage in this ascending series of Bliss, a consciousness, a feeling, though human, is severed from its vital moorings, gets sublimated, securing oneness as it does with the Divine. The witness inhabits body but is still apart from it. In the search for the essence, the Divine, deeds, Sādhanā, witnesshood are just means to get near to that essence, and

when one does get so near to that essence, and when one does get so near, one spontaneously gets transformed, one is just a witness, a detachment overwhelms, a supreme paradox comes into being, namely out of it though in it.

Reality is that which subsists when outer layers are fully peeled out. That is where Divine Bliss resides, that is again where it sprouts one's experience of such a State may be evanescent, momentary, but Sādhanā is a means (a discipline rather) working for the attainment of Divine Bliss, which with experience, with layers thus unfolding one by one, reach a state where one attains witnesshood, a culmination where one gets aloof, severed as it were from his vital self as the world knows it, is a transformed consciousness, in other words, 'Bliss', a consciousness lifting one to a state which in other terms, can be expressed as SAT CHIT ANAND.

– Pratapray Upadhyay

॥ HARIOM ॥

BHAVA

The State of Being

ભાવ

અનુક્રુપ

સૂક્ષ્મમાં સૂક્ષ્મ સંપૂર્ણ ને જે પાછું અવ્યક્ત છે,
પ્રસરે છે થતાં વ્યક્ત આધારે રોમરોમયે. (૧)

શબ્દમાં શબ્દથી એને વર્ણવી ના શકાય છે,
અક્ષરાતીત છે ભાવ, અંતરે પરખાય છે. (૨)

એકાગ્રતા નરી જેમાં ના સંકલ્પ-વિકલ્પ છે,
નીરવતા ભરી લાગે, ભાવ એને પ્રમાણજે. (૩)

દ્વંદ્વ ને ગુણનો દેશ ભાવ પોતે કદી ન તે;
જીવદશાથીયે ક્યાંયે ઊર્ધ્વે ભાવપ્રદેશ છે. (૪)

પ્રકૃતિથી જવાતામાં ઊર્ધ્વે શો આપમેળ જે
-પ્રગટે અંતરે, જાણો ભાવ ખરેખરો હૃદે. (૫)

The State of Being (Bhava)

Anushtup

The feeling of being is the subtlest yet
 unmanifest, when it is manifest
 it pervades every atom of the body (1)

It is beyond the reach of words,
 it is past description,
 The feeling of being transcends human speech,
 it's only felt in the heart. (2)

It is all concentration, bereft of positive or
 negative thoughts,
 The total serenity fills the state of being,
 know this, the State of being. (3)

The State of being never has the sense of
 duality and qualities,
 The realm of the State of being is
 far above the State of Jiva. (4)

When one transcends Nature,
 the feeling of being is felt,
 in the heart-self-evident. (5)

‘પ્રકૃતિથી થવાયે શેં ઊર્ધ્વ?’ એમ પૂછે બધાં!
પ્રકૃતિથી ઊંચી એવી ભૂમિકામાં પ્રવર્તવું. (૬)

સ્મરણ, પ્રાર્થના ભાવે ભજનો કીર્તનાદિનો
—લાંબાગાળા તણો પૂરો અભ્યાસ પાડતાં જતાં
—પડતાં રસ તેમાં જ્યાં, મનાદિ શમતાં તદા. (૭)

—પોતાના વ્યવહારોથી, ભાવની ઉપસ્થિતિ ત્યાં. (૮)

પ્રકૃતિથી જવા ઊંચે ઊર્ધ્વ પ્રકારના હૃદે,
મનાદિને ઘટે પ્રોવાં તેવા મનન—ચિંત્વને. (૯)

ગાઢ નીરવતા જેમાં, એકાકારપણું હૃદે,
મનન—ચિંત્વનેયે ના, નરી શી સ્તબ્ધતા બધે! (૧૦)

એવો જે ભાવ સ્ફુરેલો સ્પર્શે મૂળે મનાદિને
—અખંડાકાર સંપૂર્ણ થતાં, પછી મનાદિને
—મૂળથી ફેરવાવાને ભાવ શો શક્તિમાન છે! (૧૧)

ભાવથી સર્વ આધારે ચેતના શી પ્રવર્તશે! (૧૨)

'How can one transcend Nature?' all would ask.
 To rise and to be in that State, higher beyond
 Nature one should resort to remembrance, prayerful
 songs and chanting of His name and practice it
 for sufficiently, for long period; as the interest in
 the practice grows the mind and other instruments
 will subside and will be detached from all worldly
 dealings. (6,7)

Then there will emerge the state of being. (8)

To rise higher than nature, one should direct
 his mind and the other instruments
 To the thinking and contemplation
 of the noblest kind in the heart. (9)

Profound serenity, total oneness in the heart,
 Neither thoughts nor contemplation is there;
 There's the total spell boundness every where.(10)

This emerged state of being touches
 At the root of mind and the other instruments
 When it becomes complete and uninterrupted
 It is capable of transforming it basically;
 The consciousness will Then prevail in the body
 on account of the state of being. (11,12)

ભાવને નવ આકાર નિશ્ચિત કો પ્રકારનો,
એને જે કોઈ સત્કારે ત્યાં તે પોતે ઠરે ખરો. (૧૩)

જાગતાં, જામતાં ભાવ ગાઢતા ઉચ્ચ શિખરે
—ખડોંચતાં પૂર્ણતા ટોચે તે અવતરતો પછે. (૧૪)

પારસમણિ છે ભાવ જેને સ્પર્શે ભલા જરા,
તોય તે બદલવાને તે તેને તેને ચહે તદા. (૧૫)

ભાવમાં ગતિ છે પૂરી, છતાંય વરતાય ના,
આધારે પ્રસરાતાં તે ક્યાંય તો અટકે કદા;
એને ઓળંગવા ત્યારે પોતે પ્રયત્ન ના કરે, (૧૬)

વારંવાર થતા સ્પર્શે એનું ત્યાં કામ તે કરે. (૧૭)

ભાવ સળંગ ચેતેલો ક્રિયાશીલ પ્રવર્તતો,
એકધારો વહે જ્યાં ત્યાં એવું નિશ્ચિત ના પૂરું. (૧૮)

વહેતાં ને વહેતાં જે જ્યાં જ્યાં ઊતરતો જતો,
ખચકો ખટકો એને રસ્તે ક્યાંક નડ્યે જતો. (૧૯)

The state of being has no particular form
of its own,
It settles there where one welcomes it. (13)

It begins to descend, once it is perfect
and rises to the top of perfection:
It happens when the state of being is awakened
and it is stabilized with all intensity. (14)

This State of being is the veritable touch-stone,
when it touches somebody a little,
It loves to transform him. (15)

The state of being is completely dynamic,
imperceptibly though;
When it permeates the body,
is held up some where sometimes.
It does not make an effort
to transform it itself.
It does work by often making inroads. (16,17)

It is not certain that the state of being,
ever awakened and active flows
uniformly every where. (18)

As it flows on and whenever it makes way
It meets with halts and hurdles on the way. (19)

ભાવનો અટકાઈ તે પડવાનો ન ધર્મ છે,
કારણો આડખીલી ત્યાં શાં બનેલાં જ હોય છે! (૨૦)

છતાં ત્યાં ભાવનો નિત્યે નિત્ય સ્પર્શ થવાથીયે,
એવો તે ભાવનો સ્પર્શ ભજવે ભાગ નિશ્ચયે. (૨૧)

સાધનાદિ તણો ભાવે થતાં અભ્યાસ અંતરે,
નિરંતરે થતાં એવો અભ્યાસ; ભાવ નીતરે. (૨૨)

મનન—ચિંત્વને ણના જે આઠે પ્હોર રૂહે હૃદે,
તેને અનુભવે ભાવ આવે છે દિલ જીવને. (૨૩)

એકવાર હૃદે જેને ભાવનો સ્વાદ લાગતો,
આકર્ષાતો હૃદે એવો ખેંચાતો ભાવમાં ઊંડો. (૨૪)

વિચાર, વૃત્તિ કે બીજી કશી ના લાગણી વળી
ભાવમાં એવું અસ્તિત્વ કશાનું હોય છે નહીં. (૨૫)

છતાં પાછો ન તે ભાવ અકર્માત્કમ જીવને,
ભાવનું કર્મ તો નિશ્ચે ચેતના—સ્પર્શનું ખરે. (૨૬)

શી નિરંતરતા ગાઢ થતાં ભાવની ઊર્ધ્વમાં!
માંડે પ્રસરવા ભાવ ઊંડે ઊંડેય ગર્તમાં. (૨૭)

By nature it knows not to halt,
The instruments act as hurdles. (20)

However by the constant touch of it,
It plays its part invariably. (21)

When the practice of Sadhana gets going
in the heart and when it goes on continuously,
The state of being emerges.
Who has, all the time of day, the thoughts
and contemplation of God, experiences
the feeling of being at heart. (22,23)

One who but once tastes the feeling of being
at heart is pulled by its attraction,
deep into the state of being. (24)

Thoughts, propensities or any other feelings
do not prevail, in the State of being. (25)

However the State of being is not state in life,
The function of the State of being is
definitely to put one in the touch of
the consciousness. (26)

When the State of being becomes profoundly
continuous in the higher plane,
It begins to spread deep down into
the crevices. (27)

સ્પર્શવા ભાવને યોગ્ય પાત્રતા, યોગ્ય ભૂમિકા,
નિરંતર તણા ભાવે અભ્યાસથી થતી તદા. (૨૮)

એવા અભ્યાસમાં જેને હૈયે જ્યાં હર્ષ ઊછળે,
એકાગ્રતા થતાં ઊંડી, ભાવ નિષ્પન્ન થાય છે. (૨૯)

એવો સહજ તે ભાવ એની મેળે ન જાગશે,
જગાડવા હૃદયે ભાવ તેવા અભ્યાસમાં ઊંડે, (૩૦)
—એકધારો રહે મગ્ન એના એ જ નશા વિષે,
તેવાના અંતરે ભાવ સ્ફુરે છે આપમેળ તે. (૩૧)

જેના જીવનમાં ભાવ નિરંતરે જ વ્યાપ્ત છે,
તેને જીવનમાં કર્મે ના કેં વિચારવાનું છે. (૩૨)

કર્મની યોજના એને પડે ના કરવી કદી,
આપમેળે સ્ફુરે છે તે ભાવનો તે પ્રતાપ છે. (૩૩)

ભાવ એવો થતો પોતે સદ્ગુરુ જીવને સદા,
યોગ્યાયોગ્ય તણું ભાન એને મેળે ઊગે તદા. (૩૪)
પોતે જ દિલમાં પ્રીછે પોતાને મૂળ રૂપથી,
ભાવ આત્માનું તો પૂર્ણ પ્રતિબિંબ સ્વરૂપથી. (૩૫)

The receptive proper plane to come in touch
with the State of being.

Comes forth by the practice of remaining in
the continuous State of being. (28)

When the heart swells with joy by practice
The State of being emerges when there's
the deep concentration. (29)

Such innate State of being may not emerge in the heart
one must practise intensely, remain downed
uniformly as though intoxicated,
In the heart of such an one springs
forth the State of Being. (30, 31)

He is continuously pervaded by the feeling
of being in life.
His actions do not follow his thoughts in life. (32)

He need not ever plan for his actions
His action follows his intuitive inspiration,
Such is the impact of the State of being. (33)

The awareness of proper and improper
grows spontaneously
He recognises his original self in the heart
The State of Being is the total reflection
of soul. (34,35)

પ્રવર્તાતાં હૃદે ભાવ જેમાં તેમાં બધાં વિષે—
પૂર્ણતાનો ઊંડો ઊંડો આસ્વાદ દિલ લાગશે. (૩૬)

જેમાં તેમાં બધાં વિષે, હો કદરૂપું છો ભલે—
છતાં સૌંદર્ય કેવું ત્યાં ભર્યું ભર્યું જ લાગશે! (૩૭)

નરી પ્રસન્નતા પૂર્ણ સૌ વ્યવહારમાં જગે,
ભાવ હોવા તણો એવો પ્રભાવ ને પ્રતાપ છે! (૩૮)

વ્યક્તતા ચેતના કેરી ભાવ તે પરિણામ છે,
ભાવથી ભાવમાં પૂર્ણ શૂન્યાવસ્થા ભરેલ છે. (૩૯)

ભાવને ના અજાણ્યું છે ક્યાંયે જીવનમાં કશું,
સ્હેજ સ્પર્શ થતાં વેંત પારખે મૂળથી બધું. (૪૦)

ભાવમાં જ્ઞાનનો ભાગ, ભાવમાં ભક્તિ પૂર્ણ છે—
જન્મે છે ભાવથી કર્મ, ભાવ એવો ત્રિવેણી છે. (૪૧)

When the State of Being prevails in the heart
 one will have the profound taste of perfection
 in all and everything. (36)

In all and everything,
 inspite of the apparent ugliness
 One will see beauty overflowing. (37)

All the dealings of the world will be filled
 with cheerfulness
 Such is the impact and power of
 the State of Being. (38)

The State of Being is the result of
 the consciousness's manifestation,
 The State of Being is filled to
 the brain with total void. (39)

Nothing in life is unknown to
 the State of Being,
 With a little contact,
 it comprehends everything down its root. (40)

Knowledge is contained in the State of Being
 Devotion, complete is in the State of being,
 Action is born in the State of Being,
 Thus the State of being is the confluence of
 the Triune—the knowledge, devotion, action.
 (41)

કોઈ અકથ્ય ભૂમિકા—માંથી ભાવ ઊગી અને
 —પ્રકૃતિને ઊંડું ઊંડું સ્પર્શતાં સ્પર્શતાં કર્યો—
 એમ અનેક વેળાએ અનંત વાર ભાવનો
 —લાગ્યાં તે કરવાથી ત્યાં સ્પર્શ, પ્રકૃતિમાંય તો (૪૨)

—પાસ એનો પડ્યા વિના રહેતો નથી નિશ્ચયે. (૪૩)

ને વારંવારનો સ્પર્શ સ્વભાવ પલટાવશે. (૪૪)

શો નિરાકાર આત્મા છે! આત્માનું વ્યક્તવ્ય જે
 —નિરાડંબર શો ભાવ લાગતાં જ્યાં પ્રવર્તતે!
 અખંડાકાર તે ભાવ થતાં સંપૂર્ણ જીવને, (૪૫)
 સંચાલક બને પોતે ત્યારે જીવનનો ખરે! (૪૬)

એવા તે ભાવમાં પોતે પ્રકૃતિ તેનું માધ્યમ,
 સ્વાભાવિક રીતે પાત્ર બને છે યોગ્ય, જીવન. (૪૭)
 ભાવ કેળવવા તેથી શ્રેયાર્થીએ સદા હૃદે,
 પોતાના જીવને તેનું મહત્ત્વ ધારવું ઘટે. (૪૮)

ભાવ તે વધતો રૂહે ને જીવતો પ્રગટ્યા કરે,
 એ રીતે સાધનાભ્યાસે રૂહેવું વળગી અંતરે. (૪૯)

From some unspeakable plane springs
 forth the State of being,
 And it makes a deep impact on nature,
 As it often comes into contact with it,
 This constant contact undoubtedly has
 its influence on Nature.
 This constant contact will transform Nature.

(42,43,44)

The self is without form
 It manifests as the unassuming State of being,
 When the State of being becomes total and
 continuous in life.
 It becomes indeed, the director of life. (45,46)

For such a State of being the nature,
 becomes the proper medium in life,
 An aspirant therefore should strive
 for the emergence,
 of the State of being earnestly in life.
 (47,48)

One should practise Sadhana with steadfastness
 in the heart,
 So that the State of being gest intense
 and it manifests vigorously. (49)

થવા સાકાર તો ભાવ કર્મ અગત્યનાં ખરે,
કર્મના પ્રભુ—પ્રીત્યર્થે તે તે આચરવાં ઘટે. (૫૦)

મળેલાં કર્મમાં ભાવ નીતરતો દેઢાવતે,
કર્મ તે યજ્ઞમાં કેવું તત્કાળે પરિણમે! (૫૧)

યજ્ઞ—ભાવે થતાં કર્મ છો હો પ્રકૃતિનાં જ તે,
કિન્તુ ભાગ મહત્વે ત્યાં ભજવે ભાવ મોખરે. (૫૨)

કર્મ તો માત્ર ખોખું છે ભાવને અવતારવા,
કર્મનું પાત્ર તે યોગ્ય, કર્મ પોતે તરાવવા. (૫૩)

ભાવનીયે ભૂમિકાઓ છે જુદી જુદી જીવને
મંદ ભાવ વળી ગાઢ વર્તન્તો ભાવ તે રીતે. (૫૪)

તે તે ભાવની સ્થિતિમાં પ્રકૃતિનું રૂપાંતર,
યોગ્ય રીતે પૂરેપૂરું થવા શક્ય ન જીવન. (૫૫)

Actions are necessary for the State of being
to take shape,
One should perform actions to propitiate God
within. (50)

When the State of being expresses itself
through the set work in hand,
The work at once results in a sacrifice. (51)

The work done in the sacrificial spirit,
though of Nature
The State of being plays an important role. (52)

The work is but an empty vessel to let
the State of being fill it,
The work indeed is the fit receptacle,
for the State of being; work makes
one float on the current of life. (53)

There are different planes of the State of being
in life,
A feeble State of being and the intense state
of being. (54)

The feeble State of being cannot transform Nature,
properly and with perfection. (55)

સંપૂર્ણ ગાઢતા ટોચે ભાવ પહોંચતાં હદે,
ત્યાં નિરંતરતા જામ્યે પ્રકૃતિ ઊર્ધ્વ થાય છે. (૫૬)

પ્રકૃતિની ભૂમિકાથી ઊર્ધ્વ પ્રદેશ-ક્ષેત્રમાં
—જે લઈ જાય છે, તેને ભાવ પ્રમાણવો સદા. (૫૭)

ભાવ જે પ્રગટેલો છે કેળવાયેલ ભાવ જે,
મૌલિક ભાવ જે વૂઠે છે આપમેળેથી જીવને, (૫૮)

એવો પ્રત્યેક જે ભાવ નિરાળો શો જુદો જુદો!
સર્વોત્તમ સહુથીયે સહજભાવ મૌલિકે. (૫૯)

ભાવને કેળવવાને જિજ્ઞાસા તે પ્રકારની
પ્રચંડ અગ્નિના જેવી જેની શી સળગેલી છે!
તેવાજ માત્ર તો ભાવ કેળવી શકશે હદે. (૬૦)

બાકીનાનું ગજું ના છે ભાવ કેળવવા ખરે! (૬૧)

When the State of being rises
 to the top of intensity
 And when it becomes continuous,
 Nature is lifted up. (56)

That indeed is the State of being which takes
 us from the plane of Nature
 to the higher one, (57)

The State of being that emerges,
 The State of being that is cultivated,
 The original State of being which flows
 spontaneously; (58)

Thus each State of being is different
 from the other
 The best is the original spontaneous state
 of being. (59)

To cultivate the state of being one should have
 the Thirst for it enkindled
 like the great fire.
 Such an one only can cultivate the State of being
 in heart,
 All others are simply incapable of doing it-
 (60, 61)

જિંદગાનીનું તો ભાવ સાચી કમાણી આખરે,
મળંતા ભાવ તો સર્વ મળેલું જાણવું જગે! (૬૨)

પ્રદેશો ભાવના દિવ્ય, સ્વતંત્ર એક એકથી,
છતાં પાછા જુદા જુદા મૌલિક એક એકથી. (૬૩)

એવા પ્રત્યેક તે ભાવ—ની દુનિયા નિરાળી છે,
સમગ્ર તાંતણો તેમાં, ચેતનાનો સળંગ છે. (૬૪)

કેવો ભાવ—આનંદ તેને વર્ણવવા કશી
—તાકાત શબ્દની ના છે, છે શબ્દાતીત ભાવ તે. (૬૫)

પ્રવર્તે ભાવમાં ભાવ સૂક્ષ્મ તે ભૂમિકા વિષે—
પોતે સાક્ષી થયા વિના પિછાણી ના શકાય છે. (૬૬)

ચેતનાનાં જુદાં જુદાં સ્વરૂપ ભાવ—રીતનાં,
ભાવના કારણે એવાં રૂપો જણાય છે તદા. (૬૭)

સૌ ભાવની પ્રમાણેનું જે જે આવે અનુભવે,
થતાં તાદાત્મ્ય ત્યાં પોતે પાછો કેવો નિરાળો છે! (૬૮)

The state of being indeed is
 the truest achievement in life,
 If one has it, he has achieved
 everything in the world. (62)

The realms of the State of being
 are all divine and independent of each other,
 And yet basically different from each other,
 The world of each State of being is apart,
 However the thread of consciousness
 strings altogether. (63,64)

What a bliss is the State of being,
 Words cannot aptly describe it. (65)

The State of being is beyond words
 The subtle State of being cannot be
 comprehended,
 Unless at the same time one stands
 apart to witness it. (66)

Different States of being give shape
 to the formless consciousness
 Because of the State of being the consciousness
 appears as though having different forms. (67)

All that one experiences in his State of being
 by becoming one with it, feels himself
 apart from it. (68)

અનંત રૂપવાળું જે ચેતનાનું સ્વરૂપ છે,
તે તો તેવા જ તે ભાવ—ને લીધે તેમ તેમ છે. (૬૯)

બાકી તો ચેતનાને ના કોઈ આગવું રૂપ છે,
કરે સાકાર તો ભાવ ચેતનાને જ અંતરે. (૭૦)

ભાવયે ના રહે સહેજે, શૂન્યાવકાશ પૂર્ણ જે,
ભાવાતીત અવસ્થા તે, સાક્ષીભાવે મ્હલાય છે. (૭૧)

જેમાં તેમાં બધાનામાં આત્માનુભવની વિષે,
મહત્વનો ખરો પૂરો છે સાક્ષીભાવ મોખરે. (૭૨)

સાક્ષીભાવ વિના પૂરો ડૂબી જવાની શક્યતા
—પ્રવેશો જે વિષે તેમાં પૂરેપૂરી જ છે તદા. (૭૩)

ભાવયે જે ન પાક્યો છે, ઉચ્ચમાં ઉચ્ચ શિખરે,
પહોંચ્યો છે ન તે ભાવે સાક્ષીભાવ ન છે દ્વે. (૭૪)

ભાવમાં ભાવથી નોખો પાછો જે ભાવ હોય છે,
તે ભાવને ક્યું નામ દેવું તે નવ સૂઝ્યું છે. (૭૫)

The consciousness has countless forms
 on account of the State of being—
 As such the consciousness
 has no form of its own,
 The State of being lends
 it a form in the heart. (69,70)

Where there is no consciousness of
 the State of being
 Where there is the total void;
 This is the State which is beyond
 the State of being
 One enjoys it when one stands apart
 as the witness being. (71,72)

In absence of this State of witness
 There is the possibility of getting completely
 drowned where one enters into. (73)

The State of being is not indeed ripe
 and matured,
 which does not stand on the highest top
 And has no witness being to witness it. (74)

There is a State of being apart from
 the State of being,
 I cannot give a name to this State of being. (75)

અનેક ચઢિયાતા છે ભાવયે એકએકથી,
તેવા સૌ ભાવનું ભાન પ્રીઢે માત્ર અનુભવી. (૭૬)

ભાવથી ભાવની પૂર્ણ તે નિરંતર ગાઢતા,
થતાં પકવ પરિપૂર્ણ ભાવાતીત થવાય ત્યાં. (૭૭)

પોતાનામાં પૂરેપૂરો ભાવ પોતે જ મગ્ન છે,
ભાવ વિનાનું અસ્તિત્વ બીજું કેં ભાવમાં ન છે. (૭૮)

સંપૂર્ણ ભાવમાં લીન રહેવાતાં હઢે છતાં
—નિમિત્તે જે મળે કર્મ તે તે થયાં કરે તઢા. (૭૯)

મહત્વ મોખરે ભાવ ઢોવા છતાં પૂરેપૂરો
મળેલાં કર્મનું જ્ઞાન—ભાન ંને રહે ખરું. (૮૦)

હોવા છતાં નિરાકાર જેમ સાકાર તે જ છે,
અનુભવી રીતે તેવી પ્રવર્તે કર્મ—જીવન. (૮૧)

There are different levels of the State of being
one superior to the other.

Only the experienced one can have
the awareness and the appreciation of
the different level of the State of being. (76)

One rises beyond the State of being
When it becomes continuous and intense
When it becomes completely matured. (77)

The State of being is totally submerged in itself,
There is no other existence in the State
except the State of being. (78)

As one remains totally absorbed
in the State of being in the heart,
The work that comes at hand is done
effortlessly by him. (79)

Though he attaches all importance
to the Being
can yet have the awareness of
going through the work. (80)

Just as it does have forms though formless
The experienced one can handle work in life,
doing it fully skillfully and
yet not doing it. (81)

થાય મૌલિકતાનાં શાં દર્શન દિલ ભાવમાં!
નવાંનવાં અનેરાં એ એકએકથીયે જુદાં. (૮૨)

અખંડ ભાવનું હૈયે સાતત્ય જીવતું થતાં,
કેવા કેવા નવા સૂક્ષ્મ દિવ્ય દેશો થતા છતાં! (૮૩)

સળંગ તે બધાં વિષે અનોખો એક ભાવ છે,
ત્યાંયે મૌલિકતાના શા નોખા ભાવ પ્રદેશ છે! (૮૪)

પ્રદેશો ભાવના કેવા અકલ્પ્ય ને અગમ્ય છે!
ભાવ—અખંડતામાં તે પંથો આવે અનુભવે. (૮૫)

સૂક્ષ્મ ને દિવ્ય તે એવા પ્રદેશોનીય શક્તિ તે
ન્યારી ન્યારી જ શક્તિ શી! અનોખી શી જુદી જ છે! (૮૬)

પ્રત્યેક ભાવના દેશે કળા—સૌંદર્ય જુદું છે,
શો આત્યંતિક જે ભાવ વર્ણનાતીત તે ખરે! (૮૭)

ભાવને પામતાં કેવો ન્યાલ ન્યાલ થયો હદે,
લળી લળી નમું એવા ભાવને ભાવથી પદે! (૮૮)

What a glimpse of the State of being
 in the heart? So essential and original
 Each one newer than and superior
 to the other. (82)

When the State of being
 becomes continuous at heart
 What newer and subtler realms unfold
 then to our sight! (83)

There's a State of being
 running straight through and apart,
 There too, are many a realms, original
 all different from one another. (84)

The realms of the State of being are
 all too inconceivable and inscrutable
 They all make themselves felt
 in the continuous State of being. (85)

The energy of those subtle and divine realms
 is all itself, matchless and apart. (86)

The art and beauty of each State of being
 is different
 Oh! that ultimate State of being
 is beyond description. (87)

How blest I am to have the State of being!
 I bow to the State of being with
 love and gratitude. (88)

આરતી

ૐ શરણચરણ લેજો, પ્રભુ, શરણચરણ લેજો, (૨)
પતિત ઊગારી લેજો (૨) કર ગ્રહી ઉર લેજો. ૐ શરણ૦

મનવાણીના ભાવો, કર્મ વિષે ઊતરો, પ્રભુ (૨)
મન, વાણી ને દિલને (૨) કૃપાથી એક કરો ૐ શરણ૦

સર્વ મળેલાં સાથે, દિલ સદ્ભાવ ઊગો, પ્રભુ (૨)
છો અપમાન થયાં હો (૨) ત્યાંયે ભાવ બઢો ૐ શરણ૦

નિમ્ન પ્રકારની વૃત્તિ, ઊર્ધ્વગમન કરવા, પ્રભુ (૨)
પ્રભુ કૃપાથી મથાજો (૨) ચરણશરણ ગ્રહવા ૐ શરણ૦

મનના સકલ વિકારો, પ્રાણ તણી વૃત્તિ, પ્રભુ (૨)
બુદ્ધિ તણી સૌ શંકા (૨) ચરણકમળ ગળજો ૐ શરણ૦

Closing Prayer

(Translated from Gujarati)

Take me Lord! under Thy wing
 As mother-bird her fledgling,
 Stretch Thy gracious saving hand
 To redeem this falled soul. 1

The noble thoughts I think,
 The brave words I speak,
 Let them be revealed in action,
 Make me a compact whole. 2

For all whom fate has cast me with,
 Let my heart be filled with love,
 Though insults are hurled,
 Provoking things are done. 3

Let me struggle hard to raise
 The lower urges that drag me down;
 Thy grace alone can help me there
 And make me Thy mirror clean. 4

Let the wild thoughts of the mind,
 Wicked surges of the vital self,
 Distracting doubts the most that unnerve me.
 Be dissolved into Willing submission to Thee. 5

જેવા હોઈએ પ્રભુ, તેવા દેખાવા, પ્રભુ (૨)
મતિ મુજ ખુલ્લી કરજો (૨) સ્પષ્ટ જ પરખાવા ઐ શરણ૦

દિલમાં કંઈક ભર્યું હો, તે થકી બીજું ઊલટું, પ્રભુ (૨)
કદી પણ મુજથી ન બનજો (૨) એવી મતિ દેજો. ઐ શરણ૦

જ્યાં જ્યાં ગુણ ને ભાવ, દિલ ત્યાં મુજ ઠરજો, (૨)
ગુણ ને ભાવની ભક્તિ (૨) દિલ મુજબ સંચરજો. ઐ શરણ૦

મન, મતિ, પ્રાણ પ્રભુ, તુજ ભાવમહીં ગળજો, (૨)
દિલમાં તુજ ભક્તિની (૨) છોળો ઊછળજો. ઐ શરણ૦

Let me shed the mask I wear
 And seem to others as just I am;
 Be simple, candid like a child,
 Free from all my wiles. 6

Let nothing discordant with
 The lofty things I cherish
 Be done by me in word and deed,
 Lord! give me that strength of will. 7

Let my heart have reverence deep
 For all where virtue, love reside,
 Let me go so mad in love
 For all the saintly souls. 8

And this to crown it all.
 Merge my mind and heart
 My body and my soul
 In the great ocean of love
 That Thou really art
 (Despite deceptive sights)
 And raise whiteheaving waves in me
 Of devotion for Thee. 9

(By Shri Mota)

Significance of ॐ

There are three letters in Om. It is thus spelt sometime AUM. These three letters A, U and M. They signify three worlds. Someone would feel that this all is senseless. It is fenciful without any truth. Please know that "OM" is a mystic sound. It has great merit. In writing OM, we have this universal symbol ॐ. It is prefaced with a letter "3" three. It means everything has a triple aspect. Study the 18th chapter of Shrimad Bhagwat Gita. There you will find that everything has three aspects. This sign with it. Accompanying '3' is the symbol of consciousness. It is connected with it. And on the sign " ˆ " half-moon with a dot. It means that consciousness is apart from the matter. With this triple nature of the World, consciounsess is linked. That which is shown on its top, is separate from it. The dot above shows that it is the sign of NOTHINGNESS.... Thus it gives the complete description of consciousness. Let us keep ॐ always in front of us. And then follow the path of spiritual practices. If you persist, you will gain knowledge. It will emerge from it. Let us repeat ॐ continuously, without a break that it is being recited automatically without an effort. Then recitation of ॐ will be a part of your consciousness. You will be fondly stick to it. You will love it. It will be your second nature. Then it will be JAPA that is AJAPA. Recitation without reciting. It will be EFFORTLESS EFFORT. So be it Hari Om.

|| Hari Om ||

WHY PRAYER?

Prayer is for making our mind clean and clear. It is the best means for this purpose. Just as dirt is cleared by washing the clothes in water, the dirt of the mind is cleared by the prayer of God done heartily. The intellect and the vital being become pure and in such prayer intellect, mind and vital being remain clean and pure. So the habit of prayer is the best and is always necessary. As one should bathe daily to keep the body clean, one should pray daily to keep the mind clean. It must be done from the very depth of one's heart. It must not be done as a mechanical habit or as some sort of a ritual. It must be done with real Bhava or with true emotion and devotion. One who does prayer with humility, love, devotion and faith can have dynamic life. Prayer is not manifestation of aimless feelings. On the contrary, prayer is the best means to give proper shape to one's feelings. With proper and continuous habit of prayer, there would occur less and less of mistakes in life because by continuous prayer one is inspired to have always good thoughts.

- Shri Mota

Pujya Shri Mota, the well known saint of Gujarat, has written books with a view to guiding his own people, people aiming at the higher objectives of life and the enquiring readers, and to help them in making right decisions – both spiritual and temporal.

The books and Letters are published for fuller life and to achieve higher spiritual aspirations. The income derived from the sale of these books is being utilised for the welfare of the people. How wonderful! How amazing!

“It has been my clear vision since many years that the future is pregnant with chaos. At a single stroke of legislation you are bound to lose your wealth and rights. It is wiser hence to be altruistic – and in a way that the impact pervades through all strata of society.

At such times as these, of chaos, the Divine is the only resort of peace and security; and to continue to stick on to His Consciousness by consciously chanting His name is the way out, for then the vital nature gets melted and transformed into permanent bliss-consciousness.

When I was bitten by a cobra, I had to chant His name constantly so as not to lose the body-consciousness and thus the permanency of His awareness was dawned unto me.

– Shree Mota

